

SZKOLNIACZEK

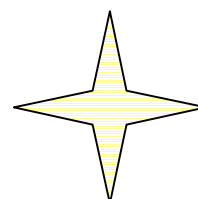
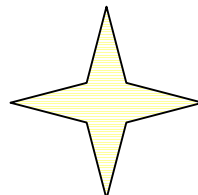
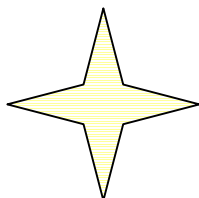
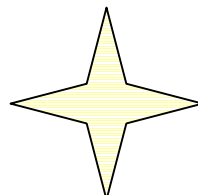
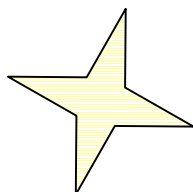
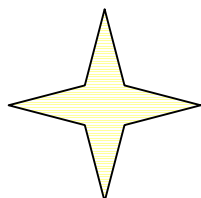
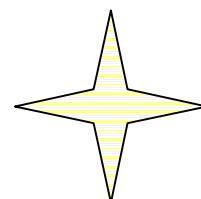
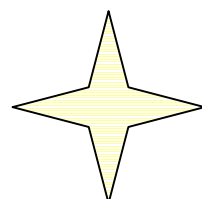
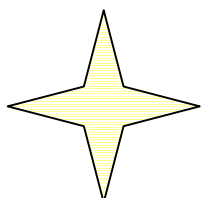
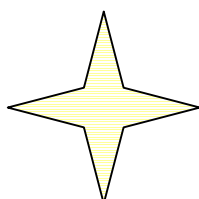
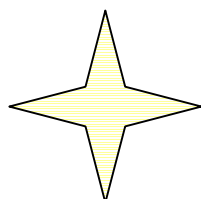
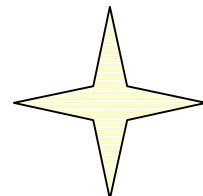
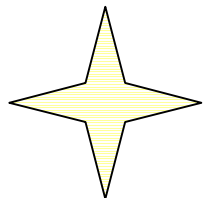
PISEMKO ZESPOŁU SZKÓŁ W WOŁOMINE

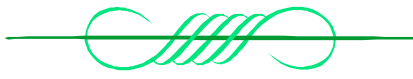
Ul. Miła 22

2003 / 2004

LISTOPAD NR 3

ANDRZEJKA
2003





ANDRZEJKI



29 listopada

"Na świętego Andrzeja dziewczkom z wróżby nadzieja"

Andrzejki to wieczór matrymonialnych wróżb odprawianych w wigilię dnia św. Andrzeja Apostoła, 29 listopada.

Pochodzenie tradycji wróżb andrzejkowych nie zostało dotąd wyjaśnione. Uprawiano je na terenie całej Europy, źródła pisane wspominają o nich już w XII wieku, ale znano je i praktykowano o wiele wcześniej. Niektórzy etnografowie wywodzą je nawet ze starożytnej Grecji (i wiążą je z greckim źródłosłowem imienia Andrzej *aner, andros* = mężczyzna). Inni wiążą tradycję andrzejkową z kultem starogermańskiego boga płodności Freyera, patrona miłości i płodności.

Wiadomo, że początkowo był to wieczór wyłącznie matrymonialnych wróżb niezamężnych dziewcząt. Wróżby te były traktowane bardzo poważnie i odprawiano je w odosobnieniu. Dopiero później wieczór wigilii świętego Andrzeja (czyli wieczór i noc z 29 na 30 listopada) stał się przede wszystkim zabawą zarówno dziewcząt i chłopców. Obecnie w najciekawszych wróżbach andrzejkowych chętnie biorą udział wszyscy, niezależnie od płci, wieku i stanu cywilnego.

A OTO KILKA PRZYKŁADOWYCH WRÓŻB - Może je wykorzystacie?



L A N I E W O S K U



Najbardziej rozpowszechnioną wróżbą jest nadal lanie wosku. Dawniej lano ołów (szczególnie ceniony był ten ze starych okiennic kościelnych), ale wosk jest znacznie bardziej wygodny w użyciu. Ołów symbolizował trwały związek, nierozzerwalne połączenie. Wosk był kiedyś bardziej cenny niż teraz. Pochodził przecież od pszczoł, świętych stworzeń, a świece lane z wosku uświetniały kościelne i rodzinne uroczystości. Wróżby z wosku dotyczyły miłości i pomyślności w nadchodzącym roku. Przelewanie wosku przez ucho od klucza utrudniało, ale i wzmacniało wróżebną moc zabawy. Klucz jest w tej wróżbie symbolem tajemnicy. Wyniki poznawało się, oglądając woskową płaskorzeźbę lub jej cień na ścianie. Można dopatrywać się wyglądu przyszłego partnera, atrybutów jego zawodu lub kraju, z jakiego pochodzi. Wystarczy uruchomić wyobraźnię, a cienie zaczną same mówić.

Z kształtu lanego wosku można również odczytać, jaki zawód jest nam przeznaczony.



S N Y



W całej Polsce wielką wagą przypisywano zawsze snom. Jeżeli osoba przed pójściem spać pościła przez cały dzień i modliła się do świętego Andrzeja, to w nocy z 29 na 30 listopada mógł jej się we śnie ukazać przyszły partner lub jego imię, charakterystyczny znak itp. Dla wzmocnienia wróżby podłogę wokół łóżka i pościel posypywano ziarnami lnu i konopi. Praktykowano również umycie głowy w rzece i położenie się spać z mokrymi włosami. Aby odpędzić demony i upiory, które mogły ukazać się zamiast ukochanych nacierano drzwi i okna czosnkiem, który ma moce odpędzania sił nieczystych. W tym samym celu rozpalano przed domem i podtrzymywano ogniska, które nazywano ogniami świętego Andrzeja. Współcześnie również można wróżyć ze snów, chociaż moczenie głowy w rzece może być ryzykowne dla zdrowia.

K A R T K I Z I M I O N A M I

Należy przygotować dużo karteczek z imionami chłopców. Należy stanąć przodem do ogniska lub świeczki i rzucić za siebie garść karteczek (powinny one być wypisane na tekturkach lub grubym papierze). Która karteczka upadła najbliżej, to imię stanie się w przyszłości imieniem ukochanego.

Kolejna wróżba polega na napisaniu na dużej kartce, najlepiej w kształcie serca, imion męskich. Ktoś musi stanąć naprzeciwko osoby, która sobie wróży i trzymać kartkę tę stroną, która nie jest zapisana. Wróżący nakłuwa długą szpilką papierowe serce, a przekłute imię będzie imieniem przyszłego partnera lub męża.

Można też wróżyć z imion zapisanych w kalendarzu. Trzeba zamknąć oczy lub w ciemnym pokoju otworzyć na chybił trafił kalendarz z imionami. W ten sposób też wywróżymy sobie imię przyszłego wybranka.

Zrób małe okręciki z papieru lub tektury i przymocuj do nich świeczki (najlepiej tortowe) tak, aby się nie wywracały puszczane na wodę. Do dużej miski nalej wodę, a do jej brzegów przyklej papierowe paski z wypisanymi imionami. Puść na wodę stateczki z zapalonymi świeczkami. Jeżeli któryś pasek zapali się od świeczki (każdy stateczek może mieć innego właściciela), imię na nim wypisane będzie imieniem przyszłego partnera.

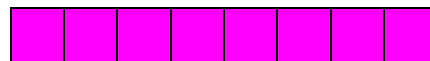
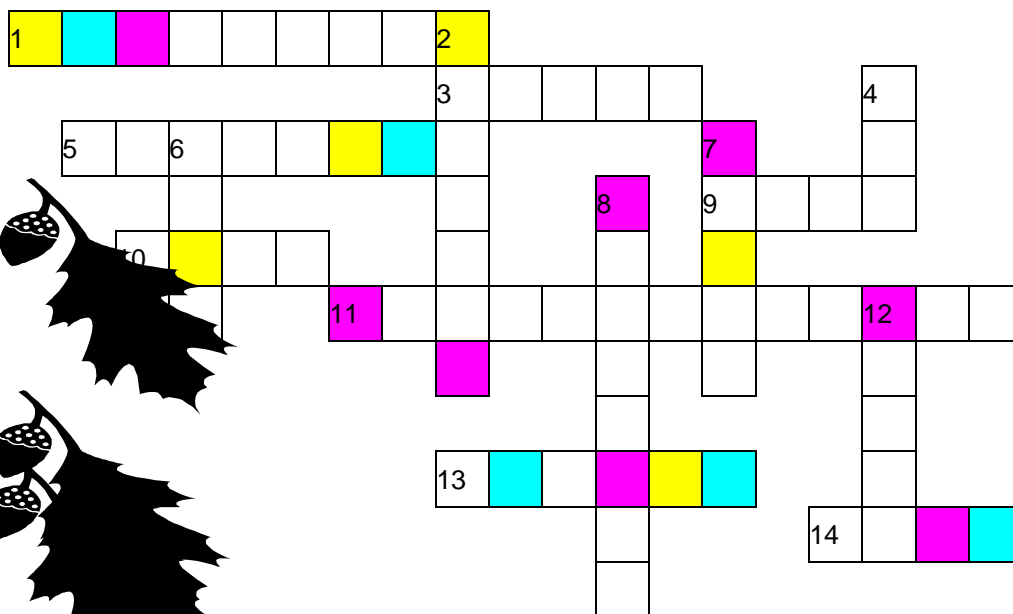
B U T Y

Każdy z grona kilku lub najlepiej kilkunastu osób zdejmuje swoje jednego buta i ustawia w rzędzie. Osoba, której but jako pierwszy wyjdzie za próg (układanie zaczyna się od kąta, który jest przeciwległy do drzwi), pierwsza wyjdzie za mąż lub zdobędzie partnera.

Z butów można też wróżyć sobie samemu w pojedynkę. Należy wziąć jeden własny but i ustawiać go raz piętą, raz noskiem przemierzając w ten sposób cały pokój od kąta do drzwi po linii prostej. Jeśli but stanie na progu noskiem na zewnątrz, to w ciągu roku można się spodziewać ślubu lub wymarzonej miłości. Jeżeli do przodu wysunie się pięta, to trzeba będzie na to poczekać do przyszłego roku.



LISTOPADOWA KRZYŻÓWKA



Hasło :

Imię i nazwisko:

Klasa :

POZIOMO:

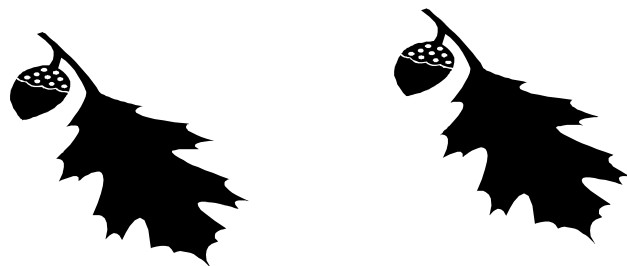
1. Ciasto z masą jabłeczną
3. Może być bezchmurne lub gwiaździste
5. Obecny miesiąc
9. Ma go na głowie strażak



10. Urodzinowy ze świeczkami
11. Polska odzyskała w 1918 roku
13. W norce lub przy komputerze
14. Tam mielą zboże na mąką

PIONOWO:

2. Ma imieniny 30.11
4. Jednorodzinny lub wielorodzinny
6. Ssak z trąbą
7. Biały , razowy lub graham
8. Były 2 listopada
12. W naszym godle



c z y w i e s z ż e

**Gdy święty Andrzej ze śniegiem przybieży, sto dni śnieg na polu leży.
Kiedy na Andrzeja poleje, poproszy, cały rok nie w porę rolę moczy,
suszy.**

Na świętego Andrzeja trzeba kożucha dobrodzieja.

Śnieg na Andrzeja, dla zboża zła nadzieja.

Gdy się święty Andrzej zjawi, to i zimę nam postawi.

Miękko na Andrzeja, oj! niedobra nadzieja.

Śnieg na Andrzeja, dla zboża zła nadzieja

